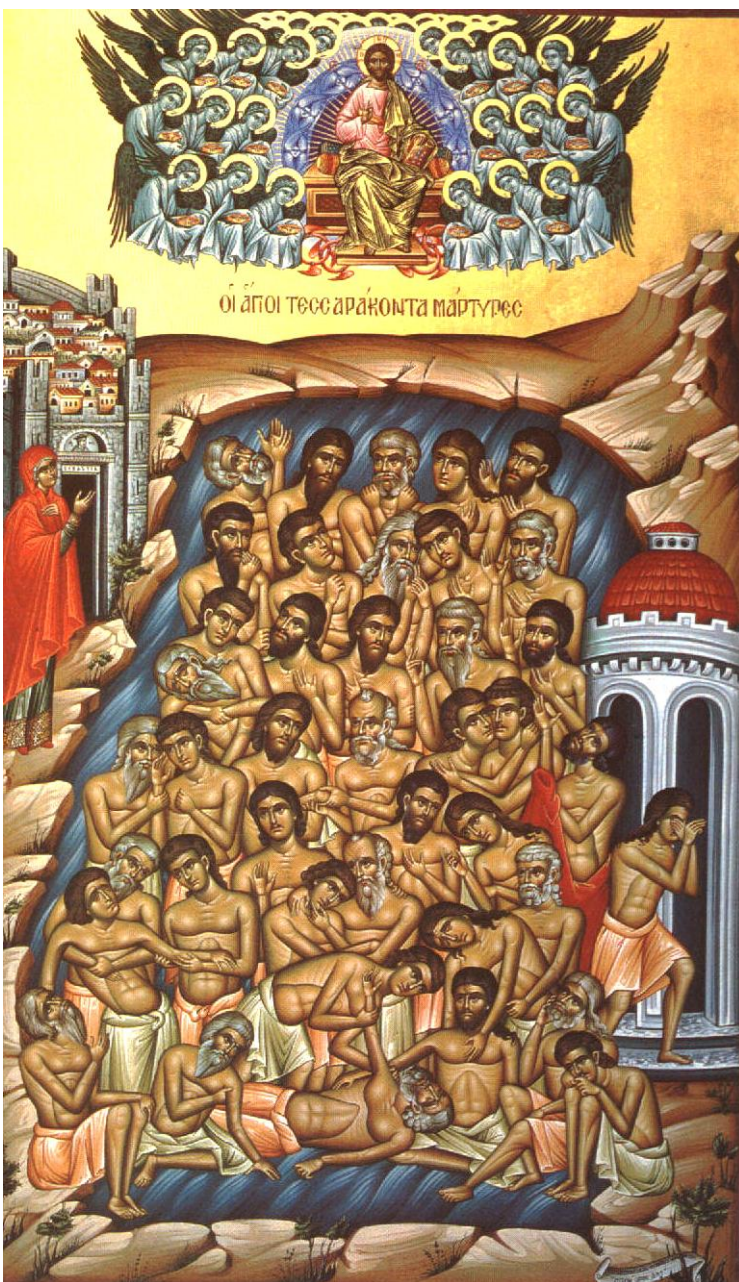

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΣΑΡΑΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

(Σκοπός: Νά συνηθίσουν τά παιδιά μέ θάρρος καί παρησία νά ζούν τή χριστιανική ζωή καί νά όμολογούν τήν πίστη τους.

Βοηθήματα: «Τά παιδιά στό Χριστό», «Ό Θεός είναι Πατέρας», «Χελιδόνια τής Χαράς»)

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

σπίτια τους νά ζεσταθούν.

Ίσως έχετε άκούσει τή λέξη λιποτάκτης. Τί σημαίνει;

Λιποτάκτης είναι ό στρατιώτης πού αφήνει τή μάχη. Όχι έπειδή τραυματίστηκε, αλλά έπειδή δείλιασε.

Θά σās άρεσε νά σās λένε δειλούς; Άν κάποιος μās χαρακτηρίσει έτσι μās κακοφαίνεται πολύ.

Μήπως όμως κάποιες φορές πράγματι κι έμεις δειλιάζουμε; Πώς θά γίνει νά πετάξουμε από πάνω μας τή δειλία καί νά γίνουμε θαρραλέοι καί δυνατοί;

Τήν άπάντηση θά μās τή δώσει ή ζωή 40 νέων πού για χάρη του Χριστου έδωσαν τή ζωή τους σέ μία παγωμένη νύχτα του χειμώνα.

Β. ΔΙΗΓΗΣΗ

Είναι χειμώνας του 320 μ.Χ. Στή Σεβάστεια τής Καππαδοκίας τό κρύο είναι τσουχτερό. Ό άέρας λυσομανά καί τά βουνά όλόγυρα είναι χιονισμένα. Οί κάτοικοι πριν νυχτώσει άκόμα κλειστήκαν στά

Ὡστόσο μιά παράξενη κίνηση ὑπάρχει στὸν κεντρικὸ δρόμο. Κάτι σοβαρὸ πρέπει νὰ ἔχει συμβεῖ στὸ Ρωμαϊκὸ στράτευμα τῆς πόλης....

Καί πράγματι! Ὁ ἑπαρχὸς Ἀγρικόλας δέν μπορεῖ νὰ πιστέψει τὴ φοβερὴ εἶδηση. Οἱ σαράντα ἐκεῖνοι στρατιῶτες πού ὑπηρετοῦν μέ τόση αὐταπάρνηση καὶ γενναιότητα εἶναι ... Χριστιανοί. Εἶχε ἀκούσει τόσα καλά λόγια γι' αὐτούς! Διακρίνονταν τόσο γιὰ τὴν ἀνδρεία τους ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἀρετὴ τους. Τούς συνέδεε βαθιὰ φιλία κι ἀγάπη κι ἄς μὴν ἦταν ἀπὸ τὴν ἴδια πόλη. Τίς ἐλεύθερες ὥρες τους δέν τίς σπαταλοῦσαν σέ διασκεδάσεις κι ἀνούσιες φλυαρίες. Ἀντίθετα πλησίαζαν τούς συστρατιῶτες τους καὶ προσπαθοῦσαν νὰ τούς μεταδώσουν τὸ μυστικὸ τῆς εὐγενικῆς τους ψυχῆς. Τὴ χριστιανικὴ τους πίστη!

Ὅμως τὸ διάταγμα τοῦ αὐτοκράτορα ἔφτασε πολὺ αὐστηρό. Καί νὰ πού ὁ ἑπαρχὸς τούς καλεῖ νὰ παρουσιαστοῦν μπροστὰ του.

– Γενναῖοι στρατιῶτες! Δέν ταιριάζουν σέ σᾶς οἱ ἀνοησίες τῶν Χριστιανῶν! Εἶστε ἔξυπνοί καὶ δυνατοί. Δέ θ' ἀνταλλάξετε τὴ γλυκιά ζωὴ μ' ἓνα φριχτὸ θάνατο! Ἀρνηθεῖτε λοιπὸν τὸ Χριστὸ καὶ σᾶς περιμένουν δόξες καὶ τιμές!

Μά οἱ Σαράντα ὀρθώνουν λεβέντικα τὸ κορμί τους καὶ ἀπαντοῦν:

– Εἴμαστε Χριστιανοί! Πιστοὶ στρατιῶτες τοῦ Ἀληθινοῦ Βασιλιᾶ! Εἴμαστε ἔτοιμοι γιὰ τὴν ἀγάπη του νὰ ὑπομείνουμε κάθε μαρτύριο. Ἐμεῖς ποθοῦμε νὰ βρεθοῦμε στὴ δόξα τῆς βασιλείας Του! Πολὺ φθηνὰ ὅσα μᾶς προτείνεις. Δόξες καὶ τιμές δέ μᾶς συγκινοῦν. Τί εἶναι οἱ χαρὲς τῆς γῆς μπροστὰ στὰ ἀθάνατα στεφάνια πού δίνει ὁ Χριστός;

Θηριό ἔγινε ὁ Ἀγρικόλας. Δέν περίμενε τόσο θαρραλέα ἀπάντηση. Ἀπειλεῖ τώρα τὰ παλικάρια. Τούς φοβερίζει μέ σκληρὰ, πολὺ σκληρὰ βασανιστήρια. Μά οἱ στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ ἀπαντοῦν καὶ πάλι γενναῖα.

– Βλέπεις ἄρχοντα μέ πόση τόλμη ριχνόμαστε στὴ μάχη γιὰ ἓναν ἐπίγειο βασιλιά; Δέν ὑπολογίζουμε οὔτε τὸ θάνατο! Θά φανοῦμε λοιπὸν δειλοὶ νὰ ὑπηρετήσουμε τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν; Μὴ μᾶς φοβερίζεις ἄδικα λοιπὸν. Γιὰ τὸ Χριστὸ εἴμαστε ἔτοιμοι ὅλα νὰ τὰ ὑπομείνουμε.

Ὁ ἐγλωστὴς ἑπαρχὸς ἔχει θυμώσει πολὺ. Διατάζει νὰ τούς χτυπήσουν μέ πέτρες στὸ πρόσωπο καὶ νὰ τούς κλείσουν σέ φοβερὴ φυλακὴ. Θέλει νὰ βρεῖ γι' αὐτούς τὸ πιὸ φοβερὸ βασανιστήριον.

Καί ἡ ἀπόφασή του ἀνακοινώνεται. Τέτοιο σκληρὸ μαρτύριο δέν ἔχει ἐφαρμόσει ἄλλη φορὰ. Θά ἐκμεταλλευτεῖ τὴν ἀβάσταχτη παγωνιά. Ἡ λίμνη τῆς Σεβάστειας ἔχει παγώσει. Ἐκεῖ πάνω θά τούς ρίξει γυμνοὺς ὅλη τὴ νύχτα. Ὡς τὸ πρῶτ' ὅλοι θά ἔχουν πεθάνει...

Ἔτσι τούς ὀδηγοῦν στὴ λίμνη. Ἀλλά τὰ παλικάρια δέν φοβοῦνται. Μέ χαρούμενα πρόσωπα πετοῦν τὰ ροῦχα τους καὶ τρέχουν στὴν παγωμένη λίμνη. Ἀπὸ τὰ χεῖλη τους βγαίνουν δοξολογίες στὸν Κύριο. Ἐνισχύουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλο.

– Θάρρος ἀδελφοί! «Δριμύς ὁ χειμὼν ἀλλὰ γλυκὺς ὁ παράδεισος». Φρικτὴ τοῦ μαρτυρίου ἡ ὥρα. Ἀλλά ποιὸς μπορεῖ νὰ περιγράψει τὴ χαρὰ τοῦ παραδείσου;

Τὸ σκοτάδι ὅλο καὶ πυκνώνει. Ὁ ἀέρας φυσᾷ παγωμένος ἀπὸ τὰ γύρω βουνά. Τὰ δόντια τους τρίζουν. Τὸ σῶμα τους μελανιάζει. Οἱ πόνοι ἀφόρητοι. Χέρια-πόδια ἀναίσθητα. Ἡ θερμοκρασία εἶναι πολὺ κάτω ἀπὸ τούς 20 βαθμούς ὑπὸ τὸ μηδέν...

Καί νά ὁ καινούριος πειρασμός! Κοντά στή λίμνη ἀνάβουν οἱ Ρωμαῖοι στρατιῶτες φωτιές! Καί φωνάζουν στούς γενναίους ἀθλητές:

– Ὅποιος ἀπό σᾶς ἀρνηθεῖ τό Χριστό, θά εἶναι κερδισμένος. Ἐμεῖς θά τόν ζεστάνουμε καί θά τοῦ χαρίσουμε πάλι τή ζωή!

Ὅμως οἱ μάρτυρες μέ μισοσβησμένη τή φωνή λέγαν:

– Κύριε, ἐνίσχυσέ μας νά μείνουμε μέχρι τέλος πιστοί στήν ἀγάπη Σου!

Μά ξαφνικά ἕνας ἀπό τούς σαράντα δειλιάζει! Βλέπει τή φωτιά στήν ὄχθη τῆς λίμνης κι ὁ πειρασμός ἀρχίζει νά τόν πολεμᾷ.

– Ἐλα νά κερδίσεις τή ζωή! Μήν εἶσαι κουτός! Ἐλα!

Τί ἀγῶνας στή φτωχή του καρδιά! Ἡ δειλία τοῦ ἔχει ρίξει τά φτερά. Καί νά! Τί κρίμα! Τό γενναῖο παλικάρι γίνεται τώρα δειλός καί λιποτάκτης! Ἀργοσέρεται πρὸς τά ἔξω!

Μά τί τραγικό! Ὅταν κατόρθωσε νά φτάσει ἔξω ξεψύχησε ἀπό τήν ἀπότομη ἀλλαγὴ τῆς θερμοκρασίας. Ἄχ, γιατί νά δειλιάσει!

Τὴν ἴδια στιγμή συμβαίνει κάτι ἄλλο θαυμαστό. Ἐνας ἀπό τούς φρουρούς βλέπει θέαμα ἐξαισιο. Σαράντα λευκοντυμένοι ἄγγελοι κρατώντας ὁ καθένας ἀπὸ ἓνα ὀλόλαμπρο στεφάνι κατεβαίνουν ἀπὸ τόν οὐρανό. Γλυκιές ψαλμωδίες πλημμυρίζουν τὴν κρούα νύχτα. Ὅμως ἕνας ἀπὸ τούς ἀγγέλους ἀποτραβιέται μόνος μέ θλίψη καί πόνο. Κρατᾷ τό φωτεινό στεφάνι στὰ χέρια του. Ἦταν ὁ ἄγγελος ἐκείνου πού εἶχε δειλιάσει...

Ὁ εἰδωλόατρος φρουρός ἀκούει τό νικητήριο ἄσμα τῶν 39 καί τό θρηνητικό τοῦ ἑνός καί δέν χάνει καιρό. Πετᾷει τά ροῦχα του καί τρέχοντας στούς 39 φωνάζει: «Εἶμαι Χριστιανός!». Κι ἔτσι πῆρε τό στεφάνι τῆς νίκης...

Οἱ ὥρες περνοῦν... ἀρχίζει σιγά σιγά νά ξημερώνει. Οἱ μάρτυρες ἐντελῶς παγωμένοι ἴσα πού ἀναπνέουν. Μά δέν ἠσυχάζει ὁ Ἀγρικόλας!

-Νά τοὺς σπάσουν τά σκέλη! Νά τοὺς ρίξουν στίς φλόγες!

Οἱ φωτιές ἀνάβονται, ἡ διαταγὴ ἐκτελεῖται. Ἄμαξες μεταφέρουν σωρό τά παγωμένα κορμιά γιὰ νά τά ρίξουν στή φωτιά.

Τί ἔγινε ὅμως; Ἐναν ἀπὸ τούς μάρτυρες δέν τόν μάζεψαν. Ἄς μείνει, εἶπαν. Ἴσως ἔτσι μόνος λιγοψυχήσει κι ἀρνηθεῖ τό Χριστό.

Ἐεπαγιασμένος, μελανιασμένος κείτεται σέ μίαν ἄκρη. Καί τότε ἔγινε κάτι συγκινητικό. Ἡ μητέρα του, πού ὅλη τή νύχτα παρακολουθοῦσε τό μαρτύριο, τρέχει κοντά του. Τόν σηκώνει στήν ἀγκαλιά της καί τόν μεταφέρει ἐκεῖ πού ἦταν οἱ συναθλητές του.

– Ἐλα παιδί μου! Συναγωνίσου μ' αὐτούς τόν καλόν ἀγῶνα τῆς πίστεως! Μπές μαζί τους στίς οὐράνιες αὐλές! Πάρε τό στεφάνι ἀπὸ τό Χριστό!

Σέ λίγο φλόγες εἶχαν καταφάει τά παγωμένα κορμιά. Μά οἱ ψυχές τους βρέθηκαν κοντά στό Θεό πού τόσο ἀγάπησαν! Καί ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τή μνήμη τους κάθε χρόνο στίς 9 Μαρτίου.

Γ. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

- ⇒ Ποιούς θαυμάσαμε σήμερα; (τούς 40 μάρτυρες)
- ⇒ Καί ποιόν άλλο; (τή γενναία μάνα)
- ⇒ Καί; (τό φρουρό πού μετανόησε καί κέρδισε τό στεφάνι)
- ⇒ Γιατί τούς θαυμάσαμε όλους αυτούς; Τί έδειξαν; (πίστη, αγάπη, άφοσίωση στό Χριστό)
- ⇒ Πώς φάνηκαν όλα αυτά; (όμολόγησαν θαρραλέα τήν πίστη τους, δέ φοβήθηκαν τά μαρτύρια, τόν πειρασμό τής φωτιᾶς)
- ⇒ Τί έλεγαν ό ένας στόν άλλο; (Δριμύς ό χειμών αλλά γλυκός ό παράδεισος)

Δ. ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΚΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ

⇒ Νά τούς μοιάσουμε λοιπόν κι έμεῖς; Σέ τί;

Μά βέβαια στό θάρρος, στή γενναιότητα! Δυστυχώς όμως κι έμεῖς κάποιες φορές δειλιάζουμε, όπως εκείνος ό στρατιώτης στή λίμνη. Μᾶς βασανίζει μιά άδικοιολόγητη ντροπή

1. νά μιλήσουμε για τό Χριστό,
2. νά συστήσουμε τό Κατηχητικό, ένα ώραῖο περιοδικό,
3. νά πούμε πώς πᾶμε στήν έκκλησία,
4. νά απομακρυνθοῦμε από παρές πού μιλοῦν για ἄσχημα πράγματα.

Γιατί νά συμβαίνει αυτό; Έμεῖς οί Χριστιανοί είμαστε οί πιά προνομιούχοι όλου τοῦ κόσμου. Έχουμε τό ισχυρότερο όπλο, τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ. Έχουμε τόν πλουσιότερο Πατέρα! Έχουμε Άδελφό τό Χριστό!

Έτσι λοιπόν νά όμολογοῦμε παντοῦ καί πάντα τό Χριστό. Καί νά διώχνουμε άμέσως τίς δειλές σκέψεις πού μᾶς περνοῦν. Η καρδιά μας νά έχει μόνο άνδρεία αισθήματα. Καί τότε καί για μᾶς θά έτοιμάσουν οί άγγελοι τοῦ οὐρανοῦ τό όμορφο καί φωτεινό στεφάνι!

ΣΥΝΘΗΜΑ: «*Άκλόνητοι στήν πίστη όσο κι άν στοιχίσει*».

ΡΗΤΟ: «*Γίνου πιστός ἄχρι θανάτου*» (Άποκ. Β'10)

Έρμηνεία: Φρόντιζε νά γίνεσαι καί νά μένεις πιστός, άποφασισμένος νά ύποστής άκόμη καί θάνατο για τήν πίστη σου στό Χριστό.

Ε. ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΟΥ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΣ

Σέ τιμοῦμε νικηφόρα ομάδα τῶν σαράντα Μαρτύρων πού θριάμβευες μέ γενναιότητα στούς πολέμους. Σᾶς δοξάζουμε ἀστέρια πού περάσατε μέσα ἀπό φωτιά καί πάγο καί λιώσατε τά παγωμένα νερά. Τιμή σέ σᾶς πού μεταμορφώσατε τή γῆ σέ οὐρανό καί φωτίσατε τά πάντα. Δόξα σέ σᾶς πού τώρα ζεῖτε στή θαλπωρή καί ζεστασιά τῆς ἀγκαλιᾶς τοῦ Ἀβραάμ καί χορεύετε μέ τίς στρατιές τῶν ἀγγέλων. Ἄγιοι σαράντα Μάρτυρες, λουλούδια πού ευωδιάζετε τό πνευματικό ἄρωμα, ἱκετεύετε τό Χριστό νά χαρίσει στίς ψυχές μας τήν μεγάλη καί ἄπειρη ἀγάπη Του! Ἀμήν!

(Στιχηρό τῆς 9' Μαρτίου)

ΣΤ. ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΩΝΤΑΣ

(Τά παρακάτω τραγούδια θά τά βρῆτε σέ μουσική ἐκτέλεση στά πολυμέσα τῆς ιστοσελίδας μας)

ΕΜΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ ΕΜΠΡΟΣ

Ἐμπρός τά παλληκάρια ἔμπρός
νά ἀνεβοῦμε πρὸς στήν ψηλή κορφή
μέ τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

Ἐμπρός κι εἶναι ὁ Χριστός πιστός,
φίλος καί σύντροφος
καί μᾶς ὁδηγεῖ στήν εἰρήνη,
στό φῶς, στή χαρά.

Ἄκου τίς σάλπιγγες παμ παμ
Τά παλληκάρια ἔμπρός παμ παμ
Ἄκου τίς σάλπιγγες...

Ἐμπρός νέοι ἀγωνισταί
ἐνδοξοί μαχηταί
δόξα καί τιμή
ὁ Χριστός πού εἶναι τό φῶς
μᾶς προσκαλεῖ.
Χαρά ἢ λάμψη τῶν κορφῶν
θά ἀντικρίζουμε φρούρια,
παιάνες ἡρωισμοῦ ἀντηχοῦν.
Ἐμπρός ἀδέλφια μας
γιά τή μάχη βαδίζουμε
νά οἱ μάρτυρες πλέκουνε αἶμα
στεφάνια γιά μᾶς.

ΑΓΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

Ἄγιες μορφές τῆς Ἐκκλησίας
δέν βρίσκω λόγια νά σᾶς πῶ
δείξατε θάρρος, παρρησία
συντρίψατε τόν κάθε ἐχθρό.

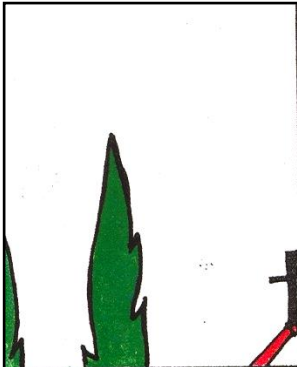
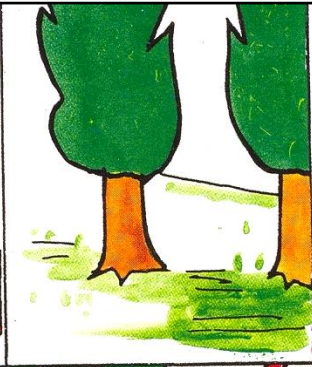
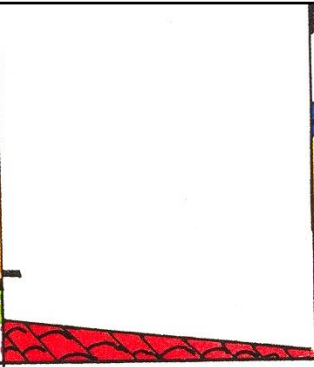

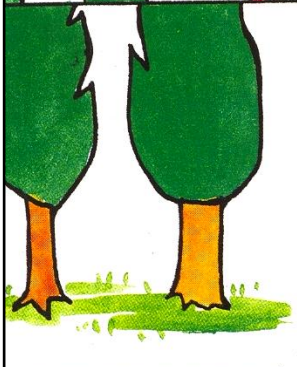
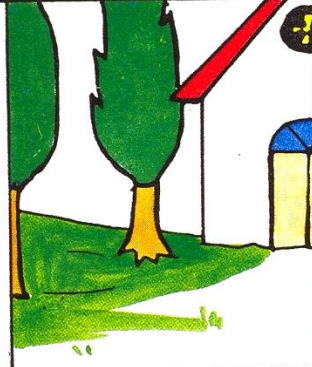
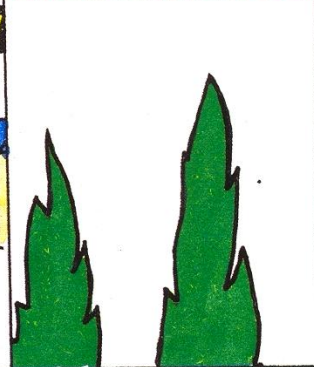

Μπροστά μου τώρα ἐγώ σᾶς ἔχω
πρότυπα τέλειας βιοτῆς.
Μή μέ ἀφήνετε μονάχο,
δείξτε τό δρόμο τῆς ζωῆς.

Δῶστε σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους
δύναμη, φώτιση, χαρά,
πρεσβεύσατε γιά τήν εἰρήνη,
γιά ὅλου τοῦ κόσμου τά παιδιά.

Ἄγιες μορφές τῆς Ἐκκλησίας
πάντα μέ δέος σᾶς κοιτῶ
καί τό λαμπρό παράδειγμά σας
θέλω κι ἐγώ νά μιμηθῶ.

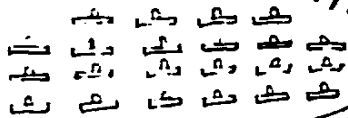
Ποίξε μαζί μας

Πάνω στις μαύρες γραμμές κόβουμε προσεκτικά τὰ ανακατεμένα κομμάτια τῆς εικόνας καί μετά προσπαθοῦμε νά τὰ τοποθετήσουμε μέ τή σωστή σειρά τους ἀπό τό 1 ἕως τό 8 στά ἀπό κάτω ἄδεια κουτάκια, ὥστε νά συμπληρωθεῖ ἡ εικόνα.

			
			
1	2	3	4
5	6	7	8

Η. ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ.....

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΤΕΣΣΑΡΑ
ΚΟΝΤΑ

ΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΟΙ ΕΝ ΟΕΒΑ
ΣΕΙΑ

